

DVACET ŽIVÝCH LETADEL NA STRAHOVĚ

Už vlastně musíme říkat: za necelé dva roky... Druhá celostátní spartakiáda, která bude koncem června a začátkem července 1960, se kvapně blíží. Máme čisté svědomí, abychom mohli říci, že jsme tentokrát začali včas – a že se přípravy neopoždují? Udělejme si stručný přehled. Československý svaz tělesné výchovy již vybral 12 skladeb, které dosud plně zaměstnávají několik velkých skupin pracovníků. V Gramofonových závodech pořizují nahrávky několika hudebních doprovodů na magnetofonový pásek; rozjíždí se výroba desek. Pořady cvičení i s názornými obrázky jsou v tiskárnách, aby je na podzim měli cvičitelé v rukou.

A cvičitelé sami rovněž nasadili už tempo. V letních měsících se postupně scházejí autoři skladeb se členy ústředních cvičitelských sborů, aby je se cvičeními dokonale seznámili. Než přijde první podzimní den, budou znát spartakiádní díla i vedoucí cvičitelé ze všech krajů republiky. Začátkem října okusí první taktý prostných cvičenců ve všech jednotkách.

Až potud by to klapalo. Současně se už rozbíhá i výroba statistických cvičebních úborů, obuvi, zvláštního náčiní, mezi něž patří především světové novinky – rozpínací obruče z bílé, umělé hmoty pro dorostenky, dále míčky pro žáčky a tisíce tyčí pro muže. I tady je to dosud dobré.

Ale to hovoříme stále jen o materiálních přípravách. Spartakiáda je však dílem lidí.

Poznali jsme již na veřejné přehlídce na Zimním stadiónu v Praze dvě skvělé skladby vojáků. Budou cvičit podobně jako na I. spartakiádě vynikající gymnastická prostná. A druhou skladbu věnují opět nářadí. Nebudou to již bradla, ale přeskoky přes metací stoly.

Zvláštní pozornost věnujeme naší branné organizaci – Svazarmu. Připravila rovněž dvě spartakiádní vystoupení. Autoři neměli úkol nijak lehký. Obtíž spočívala v tom, že

vystoupení je určeno pro cvičence od 14 do 40 i více let. A bude společně pro muže a ženy, chlapce a děvčata. Výběr prvků pro takovéto skladby je hodně nesnadný. Navíc: jejich vystoupení mají vyjadřovat poslání svazarmovské organizace a znázornit její hlavní činnost. To všechno bylo třeba spojit kompozičně v jednotné dílo, které předvede 8–10 tisíc cvičenců za hudebního doprovodu.

Autoři nás neklamali. Svazarm dostal k nácviu dvě práce, které jej budou dobře reprezentovat v jedinečném představení mnoha vystoupení na Strahově.

První skladbu, jejímiž autoři jsou M. Bursa, I. Fibiger a Fr. Brousek s hudbou Jana Seeháka, zacvičí 8000 svazarmovců v pořadu dnů žactva. Ve vydatném rozcvičení využívají autoři živých překážek, jak se vyskytují v Dukelském závodě branné zdatnosti. Vtipným nápadem je dále použít šátků k přeskokům a průskokům. Efektivně bude vypadat i vyhazování šátků, znázorňující jednou hod granátem a po druhé let padákem, který cvičenci zakončí parašutistickým kotoulem. Dalším překvapením je náhlé přerušení hudby, která je chvíli nahrazena vysíláním morseových značek.

Celá skladba je zajímavě řešena prostorově. Svazarmovci vytvoří šachovnici s dvaceti poli, každé pole pak vyplní 400 cvičenců. Tohoto útvarového řešení vtipně využívají autoři k mohutným obrazcům; na cvičišti se utvoří postupně dvacet živých letadel, dvacet rozevřených padáků, střelecké terče a motorová kola. V závěru přijdou na cvičiště akrobati na motocyklech.

Druhá práce kolektivu Fr. Man, St. Skalický a L. Muková

Z nácviu skladby Svazarmu pro dny mládeže na II. celostátní spartakiádě.

FOTO E. POLÁK

s hudbou M. Vacka s verši J. Nohy je určena pro dny dospělých a předvede ji 10 240 cvičenců. Výborně je řešen nástup tohoto ohromného množství cvičenců. Podle propočtu se má prostranství strahovského cvičiště zaplnit ve dvou minutách.

Cvičenci předvádějí tance na lidové motivy. Vyskytly se názory, že tance ve cvičení, zejména u mužů, nevypadají příliš „pěkně“. Ale řešení, jak jsme je viděli při předvádění, plně uspokojuje.

V další části se uplatňuje pořadový výcvik, který je vhodně sklouben do stavby celého díla. Přitažlivým prvkem je stylizace parašutistické činnosti, šerm bodákem a hod granátem. Zvlášť svěže vyniká úsečně a přesně pohyby šermířů.

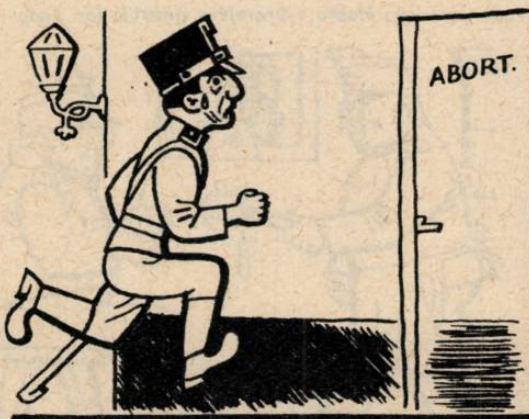
Můžeme tedy shrnout: přípravy na II. celostátní spartakiádu jsou už v proudu. Začali jsme včas. Ve všem všudy. A máme se tedy nač těšit!

M. FIŠER

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. Kadet Biegler byl jako moucha. Prodělal několik cholerových stanic, až se konečně dostal do rukou odborníků, který mu utužil střeva tanínem a poslal ho na nejbližší etapní velitelství, uznáv kadeta Bieglera „frontdienstaughlich“. Když ho kadet Biegler upozorňoval, že se cítí velice slabým, řekl mu s úsměvem: „Zlatou medaili za statečnost ještě unesete. Vždyť jste se přihlásil přece dobrovolně na vojnu.“ A tak se kadet Biegler vydal za zlatou medaili. Byla to vlastně manifestační cesta po všech možných záchodech.

8. Několikrát zmeškal vlak, poněvadž seděl na nádražích v klosetech, a několikrát zmeškal přesezení, seděl ve vlaku na záchodě. Nutno však říci, že kadet Biegler na podobných místech nikdy neztrácel čas, poněvadž si opakoval všechny slavné bitvy rakousko-uherských vojsk. Když tak nesčíslněkrát tahal za šňůru splachovacího klosetu, představoval si řev bitvy, útok jízdy a hukot děl. Setkání poručíka Duba s kadetem Bieglerem nebylo příliš půvabné a bylo příčinou nakyslosti v jejich dalším poměru ve službě i mimo službu.

9. Když se totiž již po čtvrté poručík Dub dobýval na záchod, dopáleně vykřikl: „Kdo je tam?“ – „Kadet Biegler, 11. marschkumpanie, batalion En, 91. regiment,“ zněla hrdá odpověď. – „Zde,“ představoval se konkurent přede dveřmi, „poručík Dub od téže kumpanie.“ – „Hned jsem hotov, pane poručíku.“ – „Čekám!“ – Uplynulo v takové napjaté situaci nových 15 minut, potom ještě 5, pak dalších 5. Poručík Duba zmocnila se horečka, zejména, když po nadějném šustění papíru uplynulo dalších 7 minut, aniž se dveře otevřely.

10. Poručík Dub v slabé horečce počal přemýšlet, jestli si snad nemá stěžovat veliteli brigády, který třeba dá rozkaz vyložit dveře a vynést odtamtud kadeta Bieglera. Také mu napadlo, že snad je to porušení subordinace. Poručík Dub teprve po dalších pěti minutách vlastně zpozoroval, že by tam za dveřmi neměl už co dělat, že už ho to dávno přešlo. Z jakéhosi principu kopal dále do dveří, za kterými se ozývalo stále totéž: „In einer Minute fertig, Herr Leutnant.“ Konečně bylo slyšet, jak Biegler spouští vodu a za chvíli setkali se oba tváří v tvář.

11. „Kadete Biegler,“ zahřměl na něho poručík Dub, „nemyslete si, že jsem zde byl za týmže účelem jako vy. Přišel jsem kvůli tomu, že jste se mi při svém příchodu k štábu brigády neohlásil. Neznáte předpisy? Víte, komu jste dal přednost? O vašem chování rozhodneme u bataliónu. Odjíždím k němu automobilem a vy pojedete se mnou – Žádné ale!“ zvolal poručík Dub. Kadet Biegler totiž namítl, že má vypracovanou maršrutu po železnici, kterýžto způsob cestování zdál se mu být vzhledem k jeho občasným záležitostem výhodnější.

12. Každé dítě přece ví, že automobily nejsou zařízení na takové věci. Čert ví, co se to však stalo, že otřesy automobilu neměly tak dalece žádného vlivu na kadeta Bieglera. Poručík Dub byl už celý zoufalý, že se mu nepodaří provést plán pomsty. Když totiž vyjeli, Dub si v duchu myslel: „Jen počkej, jestli to na tebe přijde, myslíš, že dám zastavit?“ V tomto směru navazoval také rozmluvu o tom, že vojenské automobily, mající vyměřenou určitou dráhu, nesmí plynout benzinem a nesmí se nikde zastavovat.